

"Torsdag 3/2: Eg har idag skrive til dr. jur. Ohm, som kom til meg i novbr. 43 etter oppm. fraa min Riisnes for aa faa oppl. om N.S. folk i Tg.verket, og minna han om lovnaden til meg om aa hjelpa til med aa faa ut hekta tg.folk, fyrt og fremst Wager og Steinskog. Sm. hadde etter oppm. fraa meg set opp brev til Sd. om same saka m/ framlegg om lauslating"

"Laurdag 5/2 Tbv. og Stm. synest meina at Sts. har gjort noko ulovleg". (Tbv. er det tyske politi og Stm. er sign. for overing. Storstat i Tg. styret. Fiane var selv oppe hoss det tyske politi for aa faa Steinskog og Wager ut, og fikk det svar at de kunne ikke løslates avdi de hadde gjort noe ulovleg. Je, vet at Fiane tok seg meget nær av at han ikke fikk Steinskog ut da han satte Steinskog meget høit.) Han fikk i sallfald utvirket at Wagers bror ble løslatt)

(Om innblendingen i Hustads sak)

Onsdag 24/3 Sm. fortel at Jd. arr.av d.n. pol. idag tidleg. Uskynneleg. Da Stokke heile tia hev vore lojal og tenestviljig. Eg og Sm. skreiv straks til Statspolitiet m/sp. om aa faa Stokke ut att."

Like før han ble snikmyrdet skriver han:

"Fredag 18/8: Professor Sverre Sten ba meg tilslutt freista betre tilhøva paa Berg. Eg svara, at eg ikkje hadde noko sa segja her, men eg løva at tenkja paa om det var raad aa sjera noko. Kan hende vil kona mi kunne gjere noko gjennom Noregs Ungdomslag".

(Vi tok straks saka opp, jeg var oppe hoss Quisling og politiet og min mann tok saka opp med tyskerne, jeg fikk ogsaa landsleder Sverre Tveite i Noregs Ungdomslag med paa det, men da Fiane ble snikmyrdet, vilde han ikke. Jeg fortsatte med arbeidet, da jeg hadde lovet min mann dette. Først etter 9 mai 1945 gikk det opp for meg at jeg hadde arbeidet til fordel for min manns mordere.)

Jeg vil ogsaa citere et lite utdrag, da det paastaaes at vi bare gik tyskernes erend.

"Tysdag 28/9 1943: Etter faafengt aa ha argumentera m/tyskarar i Noreg og Tyskland i eit par år har eg no gjeve opp vone om aa bli kvitt Rk. og andre sivila tysk. gj. fredsslutning før den salmene krigen er avgjort. Eg har difor i dei siste mndr. avgrensa meg til aa freista faa tysk og leidande N.S. folk til aa skjyna at nordmennene lyt faa janstelling m/ tyskerane naar det gjeld mat, klær, sko og hus. Ktsjef. Robbe stad i Næringsdepartementet og eg raadla om koss ein skal kunne betre matstoda for nordmennem".

At vi ikke gi k inn i N.S. for vinnings skyld viser følgende:

"Tysdag 28/3. fekk eg oppmoding fraa A.F.l. om aa stella meg til raadvelde som sosialminister. Eg svara nei, sameleis som daa eg fraa ymse hald fekk oppm. om aa segja meg viljuz til aa vorta kulturminister etter Lunde hausten 1942. Grunngjeving: Eg trur ikkje hersetjingsmakta vil gje meg tilrekli arbeidshøve. Deuten vil eg bli umogelig for nine kollegai avdi eg vilde bli bunde i mitt 2 roms husvære og krevja løna og representasjonspengane minka, ikkje høgre kostpengar for ministrane enn for andre embedsmann i Noreg. Hersetjingsmakta vilde truleg ikkje stetta kravet mitt om janstelling m/ nordmenn og tyskerar m.o.t. mat, klær, sko hus o.m. Jfr. det faafengte arbeidet mitt i fleire år i den leid."